

Так швидко відминули кавуни

Микола Вінграновський

Так швидко відминули кавуни,
Відчервоніли з ними помідори,
І тишком-нишком ожили млини,
З шовковиць лист, з шовковиць лист учора

Упав тихенько, вухо опустив,
Як цуценя чи як руде телятко.
Риплять під інеєм останні капусти,
Стручки акації тремтять уздовж посадки.

Ми сядемо за хліб, і за вино,
І за вареники з картоплею пухкою
І за чарчиною хмільного супокою
Згадаємо чиєсь сумне вікно.